

DAR K NOVIMU LETU 1849.

Slovenska podružba v Barkoli se prederzne svojo pravično prošnjo visoko častitlivim Uradnikom Teržaške okolice, Dehantiji, Magistratu, Škofiji, Vojaštvu, Sodništvu, Oskerbništvu zapušenih otrok in erbščine, Kupčijstvu, visoki deželni Vladi (dem h. Gubernium) ino vsim drugim častitim Gospodam, katiri kmetijske zadeve oskerbljujejo, naprej postaviti, de bodo zanaprej po ustavnim vkazu, dano na Dunaji 15. dan Sušca tega leta, kar je poterjeno od zdejniga svitliga cesarja Franca Jožefa I. drugi dan Grudna tega leta v Holomuci, de častitlivi slovenski Gospodje, katiri so to srečo ino čast zadobili, de so Uradniki, ino do zdej svoje dela v nemškim ali v laškim jeziku opravljali, de od zdaj zanaprej vse reči, katire Slovence zadevajo, kakor deželne kmetijske šole, kmetijstvo, rokodelstvo, kupčijo, dačo, datne odrajtvila, sodne pisma, ino vse druge vkaze, katire se Slovincam v vas pošiljajo, v slovenskim maternim jeziku pišejo, de ne bodo Slovinci, posebno kmetje, katiri v svojim jeziku brati znajo, nemškiga pa in laškiga ne zastopijo, prisiljeni, sebi poslana pisma, drugim dosti krat tudi zapeljivim bravcam, v razlago nositi, ino tako čas in denarje brez potrebe zapravljati. Drugači nam je, od miliga Cesarja šenkana svoboda prazna beseda, kmetijske slovenske šole brez sadu, ino Slovinc bi ostal v sužnosti kakor je bil do zdej.

V Barkoli, 28. Grudna 1848.

